

Nr 286

Av herr Ernulf och fru Segerstedt Wiberg, om statsbidrag för stöd åt terapeutisk verksamhet inom skyddskonsulentdistrikten i Göteborg och Borås.

Sedan början av år 1968 bedriver föreningen Skyddsvärnet i Göteborg, som handhar kriminalvårdens frivård där, en gruppterapi av försökskaraktär bland dem som omfattas av frivården i staden, främst internerade som överförts till vård utom anstalt samt personer som villkorligt frigivits från fångvårdsanstalt. Gruppterapin leds av två psykologer med fil. lic.-examen. Göteborgs stad har lämnat bidrag till kostnaderna för verksamheten. Denna har efter hand utökats till att omfatta även individualterapi och terapi bland vederbörandes familjer.

Verksamheten bedrivs i intimt samarbete med läkare, något som torde vara av stor betydelse för att positiva resultat skall nås. Skyddsvärnet har egen läkarmottagning med en arvodesanställd psykiater. — Vidare förutsätts medverkan från vederbörandes övervakare i en del praktiska frågor.

Fastän verksamheten varit i gång endast relativt kort tid är resultaten redan uppmuntrande. Sålunda kan nämnas att av åtta internerade med vård utom anstalt, vilka under år 1968 deltog i gruppterapi, ingen enda återföll i brott och endast en avbröt sitt deltagande i terapin. Naturligtvis kan inga säkra slutsatser dragas efter så kort tids erfarenhet, men resultatet gör det i vart fall angeläget att försöksverksamheten fortsättes. Då det är fråga om en principiellt statlig angelägenhet synes det riktigast att kostnaden bestrides av statsmedel. I vart fall bör staten bidra till kostnaden.

Statligt bidrag skulle möjliggöra en utökning av verksamheten från dess nuvarande alltför obetydliga omfattning. I en stad av Göteborgs storlek behövs såväl en fullständig läkarmottagning med heltidsanställd personal, alltså läkare, sjuksköterska och läkarsekreterare, samt en heltidsanställd psykolog. Det är angeläget att verksamheten snarast möjligt utbygges i denna omfattning.

Även på andra håll i landet vore det önskvärt med motsvarande verksamhet. Inom Borås skyddskonsulentdistrikt har i liten skala påbörjats en form av psykoterapeutisk behandling, byggd på aktiv medverkan från dem som står under övervakning. Verksamheten har hittills haft alltför liten omfattning för att någon utvärdering av resultaten skall kunna göras. De låt vara mycket begränsade erfarenheterna är dock så pass uppmuntrande, att en

1 — *Bihang till riksdagens protokoll 1970. 3 saml. Nr 286—297*

fortsatt försöksverksamhet framstår som angelägen. En viss medelstildelning för ändamålet är behövlig, främst för arvodering av utomstående som medverkar i arbetet.

Av statsverkspropositionen framgår (4 huvudtiteln s. 73) att en försöksverksamhet med kvantitativ och kvalitativ förstärkning av frivårdsresurserna planeras inom skyddskonsulentdistriktet i Sundsvall. Detta är ett bra initiativ. Det är emellertid angeläget att detta inte innebär att möjligheterna stoppas att inom andra distrikt i mindre skala pröva olika metoder i frivårdsarbetet. Osäkerheten om vilka åtgärder som är bäst ägnade att resocialisera lagöverträdarna är så stor, att det tvärtom måste vara angeläget att uppmuntra försök att utprova nya behandlingsmetoder. Ett stöd åt verksamheten i Göteborg och Borås liksom i förekommande fall även på andra håll måste därför vara högst motiverat. Till en del kan väl ett sådant stöd lämnas ur det i statsverkspropositionen beräknade frivårdsanslaget till den del det avser behandlings- och stödåtgärder. En viss uppräknig, förslagsvis med 50 000 kronor, förefaller dock behövlig för att den nämnda verksamheten skall kunna få det stöd som tarvas. Detta innebär en höjning av beloppet för behandlings- och stödåtgärder från det av departementschefen föreslagna, 3 050 000 kronor, till 3 100 000 kronor.

På grund av det anförda hemställer vi,

att riksdagen måtte bestämma anslaget under fjärde huvudtiteln, F 3, till *Frivården inom kriminalvården* till 39 535 000 kronor, varvid höjningen med 50 000 kronor i förhållande till Kungl. Maj:ts förslag är avsedd till ökat stöd åt terapeutisk verksamhet, främst inom skyddskonsulentdistrikten i Göteborg och Borås.

Stockholm den 22 januari 1970

Gudmund Ernulf (fp)

Ingrid Segerstedt Wiberg (fp)

Nr 287

Av herrar **Helén** och **Bengtson**, om *vidgning av ramarna för lokalisering bidrag och lokaliseringsslån*.

(Lika lydande med motion nr 318 i Andra kammaren)

Stockholm den 23 januari 1970

Gunnar Helén (fp)

Torsten Bengtson (cp)
